

Phẩm 11: HỮU SẮC VÀ VÔ SẮC

Bấy giờ, nơi pháp tòa có vị Bồ-tát nghe trên không trung có tiếng của Như Lai, ngước nhìn lên cõi không tán thán:

–Lạ thay! Chỉ nghe âm thanh của Phật mà không thấy thân Phật. Sắc này vốn không phải là sắc. Dư âm này cũng như thế. Chúng sinh nơi cõi dục này khó có thể vượt khỏi dục. Phải nên dùng kiết trí tuệ cắt đứt chúng, khiến không còn sinh khởi nữa. Ta vốn tu phạm hạnh, không phải là sự tạo tác của thân, miệng, ý; chẳng phải một cũng chẳng phải hai. Dục nơi ta từ người sinh, do dục khiến ta bị đọa nơi ba đường dữ. Ta một niệm muôn diệt trừ các tướng, cũng không quá khứ, hiện tại và vị lai. Các Đức Như Lai quá khứ giáo hóa các loài chúng sinh; nói quá khứ không nói hiện tại, vị lai; nói hiện tại không nói quá khứ, vị lai; nói vị lai không nói quá khứ, hiện tại; hoặc nói có ba đời, hoặc nói không có ba đời.

Đức Thế Tôn muốn diễn giải lại ý nghĩa ấy nên nói tụng:

*Gốc sinh, già, bệnh,
chết Trần cầu các Như Lai*

*Vì cứu độỆ
nhập Sao người ở
địa ngục.*

*Không như Đức
Diệu Giác Giáo hóa tại
trung ấm*

*Đó là vi diệu nhất
Thấp kém không
sánh kịp. Như người trì
khất thực Tùy người bố
thí cho Người trì bát tú
duy*

*Là hữu, là vô
chẳng? Chưa chứng nói
là chứng Đó là gốc tà
kiến*

*Chánh pháp nói phi
pháp Lưu chuyển trong
năm vực. Chánh pháp phân
biệt pháp Chẳng lối với
pháp tánh Nếu không lối
pháp tánh Đó là lời Phật
dạy.*

*Pháp tánh không
ba việc Cũng không có
ba thời Nếu nói là hiện
tại*

*Hiện tại là
cái gì? Nếu nói là
quá khứ Quá khứ
là cái gì? Nếu nói
là vị lai*

Vị lai là cái gì?

*Người rõ được
pháp này Hiểu biết
việc ba đời Rõ gốc
không tuồng tạp*

*Thuận hành theo Nhất
thừa. Chúng sinh có duyên
lành Được té độ tất cả*

*Giống như người
mắc nợ Hết nợ thật vui
mừng Trong ngoài tất
thông đạt*

Vòng quanh không khiếp sợ.

Lúc ấy, Bồ-tát Đại Thế Chí, Quan Thế Âm thừa âm hưởng giáo hóa
từ oai thần của Phật, liền dùng thần khẩu nói tụng:

*Gốc sinh, già,
bệnh, chết Trần cẩu,
các Như Lai Vì cứu độ
thệ nhập*

www.daitangkinh.org

Xứ nào chẳng tới
lui. Thầy ta Vô Lượng
Thợ Vĩnh kiếp chẳng
diệt tận Ta vốn có thê
nguyệt

Vì sao người địa ngục.

Chẳng như Diệu
Giác Tôn Giáo hóa trong
trung ấm Đó là vi diệu
nhất

Thấp kém không thể
sánh Ta nguyên sau thành
Phật Không khác Diệu
Giác Tôn.

Bồ-tát Quan Thế Âm nói tụng này xong, có ba ức chúng sinh phát khởi
đạo ý Chánh chân vô thượng.

